

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundlićeva 27, S p l i t

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovoga suda Draganu Ramljaku kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ivana Maretića iz Splita, Maslinska 22, OIB: 87688822245 zastupan po punomoćniku Mati Gliboti, odvjetniku u Splitu protiv tuženika OTP banka Hrvatska dioničko društvo, Domovinskog rata 61, 21 000 Split, zastupan po punomoćniku Draženu Čuljku odvjetniku u Splitu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 15. lipnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno s zamjenikom punomoćnika Hrvoje Čutuk odvjetnik u Splitu te zamjenica punomoćnice Barbare Čubelić odvjetničke vježbenice u Splitu, na ročištu za objavu 21. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je nišetna i bez pravnog učinka nepoštena ugovorna odredba, članak 1. Ugovora o kreditu br. Ugovora o kreditu broj: 98446/05, od 15.12. 2005. godine, zaključenog između tužitelja i tuženika, u dijelu u kojem je u čl. 1.1. ugovoreno kako banka odobrava dugoročni kredit u iznosu od 20.070,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po kupovnom tečaju Kreditora na dan korištenja, u dijelu čl. 10. 1. Ugovora u koje je ugovoreno da se kredit otplaćuje u 84 mjesečna anuiteta i to: 83 jednakih mjesečnih anuiteta u iznosu od 303,25 CHF i jednog preostalog anuiteta u iznosu od 305,13 CHF.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju, u roku od 15 dana, novčani iznos od 2.153,70 €, uvećan za pripadajuću zakonsku zateznu kamatu, obračunatoj po stopi od 15% do 31. 12.2007., a od 01. 01. 2008. do 31. 07. 2015., po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, a koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, a od 01. 08. 2015. godine do isplate, obračunatoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijski trgovačkim društvima, izračunate, za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za tri postotna poena, te od 01.01.2023.g. sa zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena do isplate, a koje zatezne kamate teku od dospijeca svake pojedine uplate do isplate, i to:

na iznos od 6,59 € od datuma 10.01.2006. pa do isplate
na iznos od 4,46 € od datuma 10.02.2006. pa do isplate
na iznos od 3,01 € od datuma 10.03.2006. pa do isplate
na iznos od 1,26 € od datuma 10.04.2006. pa do isplate
na iznos od 1,92 € od datuma 10.05.2006. pa do isplate
na iznos od 1,66 € od datuma 12.06.2006. pa do isplate
na iznos od 0,54 € od datuma 10.07.2006. pa do isplate
na iznos od 0,09 € od datuma 10.08.2006. pa do isplate
na iznos od 1,06 € od datuma 11.09.2006. pa do isplate
na iznos od 1,92 € od datuma 10.10.2006. pa do isplate
na iznos od 0,63 € od datuma 10.03.2008. pa do isplate
na iznos od 4,19 € od datuma 10.11.2008. pa do isplate
na iznos od 2,45 € od datuma 10.12.2008. pa do isplate
na iznos od 12,35 € od datuma 12.01.2009. pa do isplate
na iznos od 16,12 € od datuma 10.02.2009. pa do isplate
na iznos od 20,74 € od datuma 10.03.2009. pa do isplate
na iznos od 12,62 € od datuma 10.04.2009. pa do isplate
na iznos od 11,18 € od datuma 11.05.2009. pa do isplate
na iznos od 10,37 € od datuma 10.06.2009. pa do isplate
na iznos od 12,00 € od datuma 10.07.2009. pa do isplate
na iznos od 8,73 € od datuma 10.08.2009. pa do isplate
na iznos od 10,22 € od datuma 10.09.2009. pa do isplate
na iznos od 7,67 € od datuma 12.10.2009. pa do isplate
na iznos od 9,94 € od datuma 10.11.2009. pa do isplate
na iznos od 8,64 € od datuma 10.12.2009. pa do isplate
na iznos od 14,56 € od datuma 11.01.2010. pa do isplate
na iznos od 18,19 € od datuma 10.02.2010. pa do isplate
na iznos od 17,42 € od datuma 10.03.2010. pa do isplate
na iznos od 20,50 € od datuma 12.04.2010. pa do isplate
na iznos od 24,93 € od datuma 10.05.2010. pa do isplate
na iznos od 28,89 € od datuma 10.06.2010. pa do isplate
na iznos od 36,46 € od datuma 12.07.2010. pa do isplate
na iznos od 29,05 € od datuma 10.08.2010. pa do isplate
na iznos od 47,87 € od datuma 10.09.2010. pa do isplate
na iznos od 38,00 € od datuma 11.10.2010. pa do isplate
na iznos od 39,91 € od datuma 10.11.2010. pa do isplate
na iznos od 48,10 € od datuma 10.12.2010. pa do isplate
na iznos od 58,92 € od datuma 10.01.2011. pa do isplate
na iznos od 46,75 € od datuma 10.02.2011. pa do isplate
na iznos od 50,53 € od datuma 10.03.2011. pa do isplate
na iznos od 45,19 € od datuma 11.04.2011. pa do isplate
na iznos od 57,28 € od datuma 10.05.2011. pa do isplate
na iznos od 65,57 € od datuma 10.06.2011. pa do isplate
na iznos od 69,33 € od datuma 11.07.2011. pa do isplate
na iznos od 111,14 € od datuma 10.08.2011. pa do isplate
na iznos od 71,49 € od datuma 12.09.2011. pa do isplate
na iznos od 65,57 € od datuma 10.10.2011. pa do isplate
na iznos od 1,43 € od datuma 10.11.2011. pa do isplate
na iznos od 7,10 € od datuma 12.12.2011. pa do isplate
na iznos od 7,90 € od datuma 10.01.2012. pa do isplate

na iznos od 8,30 € od datuma 10.02.2012. pa do isplate
na iznos od 7,88 € od datuma 12.03.2012. pa do isplate
na iznos od 117,84 € od datuma 10.04.2012. pa do isplate
na iznos od 120,32 € od datuma 10.05.2012. pa do isplate
na iznos od 122,63 € od datuma 11.06.2012. pa do isplate
na iznos od 119,17 € od datuma 10.07.2012. pa do isplate
na iznos od 118,85 € od datuma 10.08.2012. pa do isplate
na iznos od 112,32 € od datuma 10.09.2012. pa do isplate
na iznos od 114,55 € od datuma 10.10.2012. pa do isplate
na iznos od 119,40 € od datuma 12.11.2012. pa do isplate

III. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.800,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presuđenja 21. srpnja 2026., a koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena do isplate.

O b r a z l o ž e n j e

1. U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 7.06.2023. tužitelj je naveo:
Da je dana 15. prosinca 2005 sklopio ugovor o kreditu sa prednikom tuženika u iznosu od 20.070,00 CHF. protuvrijednost u kunama. Da je ugovorom o kreditu ugovorena valutna klauzula te promjenjiva kamatna stopa. Da je postupajući na ovakav način ugovorio nepoštenu i ništetnu ugovornu odredbu vezano za valutu i promjenjivu kamatnu stopu. Da zbog ovakvog protupravnog postupanja je vođen postupak kolektivne zaštite interesa potrošača pa tako i tužitelja pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. br. P-1401/2012 koju presudu je potvrdio i Visoki trgovački sud. Da tužitelj u ovom postupku predlaže utvrditi ništetnu ugovornu odredbu kojom je ugovorena promjenjiva kamatna stopa te dijelove ugovornih odredbi koje se odnose na valutu CHF.

2. U svom odgovoru na tužbu od 22.09.2023. tuženik je naveo:
Tuženik u roku koji mu je određen podnosi svoj pisani odgovor na tužbu te ističe da nije naznačena vrijednost predmeta spora i da nisu ispunjene pretpostavke za podnošenje tužbe iz čl. 186 b ZPP-a , a u svakom slučaju protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu , osporava osnov i visinu, poriče, navode tužbe ukoliko su isti u protivnosti s osim što će dalje biti navedeno u odgovoru na tužbu, ističe prigovor zastare , te predlaže da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije kao neosnovan uz osudu tužitelja na snalažanje troškova postupka. Sve i da je riječ o tzv. stupnjevitoj tužbi iz čl. 186 b ZPP-a a kakvom neosnovano svoju tužbu želi prikazati tužiteljica, spomenuto to a sukladno odredbi čl.186 b. st 5 ne oslobađa obveze da pak u skladu s odredbama čl. 40 ZPP- a odredi vrijednost predmeta spora. Stupnjevita tužba podrazumijeva da tužitelj ne može postaviti tužbeni zahtjev za isplatu točno određenog iznosa novca dok tuženik ne dođe do podatka koje mu tuženik ne želi dati premda njime raspolaže, a koje mu je prema sadržaju građanskopravnog odnosa dužan dati, odnosno koji se mogu smatrati zajedničkim za obje stranke. Tužitelj podnošenje ove tužbe obrazlaže tvrdnjom da tuženik raspolaže određenim podacima i dokumentima ali da iste nije dostavio tužiteljici. Tuženik ističe kako tužitelj od njega nije niti tražio dostavu bilo kakvih

dokumenta ili podataka prije podnošenja ove tužbe, a što je upravo jedna od kumulativnih pretpostavki da bavi se "stupnjevita " tužba iz čl. 186 b. ZPP-a mogla podnijeti. Drugim riječima tuženik ističe kako nisu ispunjene procesno pravne pretpostavke za podnošenje stupnjevite tužbe. Osim toga za istaknuti je kako je tuženik o svim pojedinostima u vezi s Ugovorom o kreditu pisanim putem pravovremeno izvješćivao tuženika, pa tužitelj raspolaže ili bi barem trebao raspolagati svim podacima i dokumentacijom. Suprotno navodima tužitelja tuženik ističe da je ugovorena promjenjiva kamata koja se mijenja odlukom tuženika , pravno valjana ugovorna odredba i da ista nije u protivnosti s kogentnim odredbama ZOO-a. Ugovaranjem da je kamatna stopa promjenjiva u skladu odlukom tuženika, stranke su ugovorile određivu činidbu pa ova ugovorna odredba nije ništeta u smislu odredbe članka 270 i 272 ZOO-a niti je u suprotnosti s temeljnim načelima obveznog prava. Ugovor o kreditu sadrži više ugovornih klauzula glede ugovorne kamate, pa tako i klauzulu o visini početne kamatne stope, promjenjivosti kamate kao i ugovornu odredbu o promjeni kamatne stope odlukom tuženika, time da je o svakoj izmjeni kamate tuženik dužan pravodobno i pouzdano obavijestiti tužitelja kao korisnika kredita što je tuženik i učinio. Iz dikcije odredbe članka 272 st. 1 ZOO-a nesporno proizlazi da se radi o normi dispozitivne prirode, slijedom čega su ugovorne stranke imale slobodu ugovoriti da visinu kamatne stope određuje j eda od ugovornih stranaka u ovom slučaju tuženik svojom odlukom. Na razrješenje odnosa između stranaka ne mogu se primijeniti odredbe Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 75/2009 dalje ZPK/09) budući je Zakon stupio na snagu 01.01.2010.g. a Ugovor o kreditu je sklopljen 2005.g. Međutim i prije stupanja na snagu ovog zakona koji je odredbom članka 11. obvezivao tuženika kao i vjerovnika da ukoliko je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, o svakoj promjeni obavijesti potrošača ovdje tužitelja, tuženik je i prije i nakon stupanja na snagu ovog Zakona obavještavao tužitelja o promjenama kamatnih stopa, a što on i ne spori. Obzirom da se tužitelj za osnovanost tužbenog zahtjeva poziva na pravomoćne presude visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske donesene u kolektivnom sporu (PŽ-7129/13 od 13.06.2014.g. i PŽ-66,32/17 od 14.06.2018.g.) po kojoj bi ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope bile ništete, pa stoga postojanje osnove tužbenog zahtjeva u ovom postupku i ne treba dokazivati, takvo shvaćanje je pravno neprihvatljivo i stoga neodrživo a sve iz slijedećih razloga. Ovo bi značilo da se radi o Ugovoru o kreditu s fiksnom kamatnom stopom što ovaj krediti nije i nikakvom pravnom akrobacijom ton ne može postati. Ugovor o kreditu sklopljen s tužiteljem nije tipski ugovor , o svim ugovornim odredbama se pojedinačno pregovaralo, sa svim ugovornim odredbama tužitelj je bio upoznat i s sitima se usuglasio, pa je stoga između ugovornih stranaka postignuta puna suglasnost glede svih bitnih sastojaka ugovora o kreditu. Povodom svake obavijesti tuženika o promjeni kamatne stope tužitelje je nastavio s urednom otplatom kredita po novim otplatnim planovima , povodom ovoga nije isticao nikakav prigovor tuženiku, niti tražio bilo kakve objašnjenje pa se može zaključiti da je tužitelj makar prešutno bio suglasan s promjenama kamatnih stopa i primjene na ovaj ugovorni odnos odluka tuženika o kamatama, na što je uostalom sklapanjem ugovora i pristao. Kod činjenice da tužitelj ne tvrdi da je tuženik zloupotrijebio pravo na jednostrano određivanje visine kamatne stope, na način da je tu visinu nerazmjerno povišio to kod ovakvog stanja stvari promjene kamatne stope u skladu s tužnikovom Odlukom o kamatama u spornom razdoblju ne podliježu obvezno pravnoj kontroli suda pa pravilnom primjenom materijalnog prava tužbeni zahtjev treba odbiti u cijelosti.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je u dokazne svrhe pregledao i pročitao ugovor o kreditu br. 94474/2005 od 14. studenoga 2005, otplatni plan, pregled

promjena kamatnih stopa, nalaz i mišljenja sudskog vještaka Marijana Jovića, te iskaz tužitelja Ivana Maretića.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Stranke su popisale parnični trošak.

6. Iz ovako provedenog dokaznog postupka među parničnim strankama nije sporno da su tužitelj i tuženik zaključili ugovor o kreditu i da predmetni ugovor nije konvertiran.

7. Iz ovako provedenog dokaznog postupka među parničnim strankama se ukazalo spornim da li tužiteljica imao pravo zahtijevati isplatu preplaćenog iznosa na ime promjenjive kamatne stope.

8. U svom odgovoru na tužbu tužitelj osporava osnovu i visinu navodeći u bitnome da je tužba neuredna, da je promjena kamate izvršena u skladu sa zakonom i ugovorom, da tužitelj „pravnom akrobacijom“ želi kredit s promjenjivom kamatnom stopom pretvoriti u kredit s fiksnom kamatnom stopom, te je istaknut prigovor zastare. Navodi iznijeti u odgovoru na tužbu, tumačenje zakonskih propisa i postupanje tužene u konkretnom slučaju su u suprotnosti s odredbama Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO), Zakona o zaštiti potrošača (dalje: ZZP), Zakona o potrošačkom kreditiranju (dalje: ZPK-a), Direktivi 93/13 EEZ, te stavu sudske prakse. U odnosu na prigovor neurednosti tužbe, odnosno da u konkretnom slučaju tužitelj nije odredio vrijednost predmeta spora, a niti su ispunjeni uvjeti za podnošenje tzv. stupnjevite tužbe, jer se tužitelj prije podnošenja tužbe nije obratio tuženoj za dostavom kreditne dokumentacije, tužitelj ističe da je navedeni prigovor nesonovan i neistinit. Naime, u konkretnom slučaju da bi tužitelj mogao postaviti točno određeni tužbeni zahtjev, a time odrediti i vrijednost predmeta spora, potreban mu je podatak (kreditna dokumentacija) vezana uz zaključeni Ugovor o kreditu, s kojim podacima (kreditnom dokumentacijom) tužena kao banka nedvojbeno raspolaže sukladno odredbi iz čl.160 Zakona o kreditnim institucijama, prema kojem su banke dužne čuvati kreditnu dokumentaciju najmanje jedanaest godina nakon isteka godine u kojoj je poslovni odnos prestao. Tužitelj ima pravo na pristup kreditnoj dokumentaciji sukladno odredbama iz čl.15. Opće uredbe o zaštiti osobnih podataka. Tužitelj se prije podnošenja tužbe obratio tuženoj svojim zahtjevom od 15.svibnja 2019.g. i zatražio dostavu kreditne dokumentacije (prvi otplatni plan, otplatne planove po promijenjenoj kamatnoj stopi, promjene kamatnih stopa, te evidenciju uplata po predmetnom kreditu), kojem zahtjevu tužena do danas nije udovoljila.

9. Zbog ovakvog protupravnog postupanja tužene (ne dostave tražene kreditne dokumentacije) u konkretnom slučaju su ispunjeni svi uvjeti propisani čl.186.b. ZPP-a za postavljanjem tzv. stupnjevite tužbe.

10. Tužena u svom odgovoru samo prigovara neurednosti i nedopuštenosti tužbe, ali i dalje ne postupa sukladno zahtjevu tužitelja i ne dostavlja traženu kreditnu dokumentaciju nužnu za postavljanje točno određenog tužbenog zahtjeva, a time i određivanja vrijednosti predmeta spora (prvi otplatni plan, otplatne planove po promijenjenoj kamatnoj stopi, promjene kamatnih stopa, te evidenciju uplata po predmetnom kreditu).

11. Tužitelj napominje da je Županijski sud u Zagrebu kroz svoju odluku posl.br.GŽ-6925/07 od 11.prosinca 2009.g. izrazio stav kako tužitelj bez dokumentacije koju posjeduje tuženica (dostavljeni joj obračuni anuiteta i kamata) nije u mogućnosti specificirati svoj tužbeni zahtjev na isplatu, sud prvog stupnja, s kojim stavom se slaže i ovaj sud drugog stupnja, pravilno zaključio da tužitelj ima imovinsko pravni interes za traženje polaganja računa od strane tuženice u smislu čl.186.b ZPP-a .

Radi navedenog tužitelj prvenstveno ustraje u prijedlogu da sud tuženoj naloži dostavu kreditne dokumentacije (prvog otplatnog plana, otplatne planove po promijenjenoj kamatnoj stopi, promjene kamatnih stopa, te evidenciju uplata po predmetnom kreditu).

12. Činjenice koje su od odlučne važnosti za donošenje pravilne odluke u ovom postupku su:

a) Odredbe ugovora o kreditu u dijelu koji se odnosi na promjenjivost kamatne stope su ništetne;

U odnosu nepoštenu ugovornu odredbu o promjenjivoj stopi redovne kamate vođen je sudski postupak zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu koji je dana 04.srpnja 2013.g. donio presudu posl.br.P-1401/2012 kojom je utvrđeno da je tužena u razdoblju od 10.rujna 2003.g. do 31.kolovoza 2008.g. povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tužene i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg ZPP-a (NN 96/03) u razdoblju od 10.rujna 2003. do 06.kolovoza 2007.g. i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.kolovoza 2007.g. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg ZPP-a (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09.) i to člancima 96. i 97. ZPP-a, te suprotno odredbama ZOO-a.Vrhovni sud Republike Hrvatske je 09.travnja 2015.g. donio presudu poslovni broj Revt-249/14-2 kojom je odbijena, između ostalog, i revizija tužene protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13.lipnja 2014.g. u dijelu u kojem je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu.

Sve gore navedeno jasno je presuđeno u odnosu na kredite koji su se zaključivali tj. vezali uz CHF. Dakle, sukladno stavovima izraženim kroz presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/12, koja je potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br.PŽ-7129/13, koja je djelomično potvrđena odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br.Revt-249/14-2, a ona odlukom Ustavnog suda RH posl.br.U-III-2521/2105, u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača odlučeno je da je tužena u razdoblju od 10.09.2003.g. do 31.08.2008.g. (u kojem razdoblju je sklopljen i ugovor koji je predmet ove pravne stvari), povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita (uključujući i tužitelja) sklapajući ugovore o kreditima, te koristeći ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u dijelu koji se odnosi na promjenjivost kamatne stope. Tužitelj napominje da prilikom sklapanja ugovora kao

korisnik kredita nije s tuženom pojedinačno pregovarao i ugovorom utvrdio egzaktno parametre i metode izračuna tih parametara o kojima ovisi promjena kamatne stope.

13. Iz presude suda Europske unije u predmetu C-51/17 od 20. rujna 2018.g. i u predmetu C-186/16 od 20. rujna 2017.g u kontekstu ugovora o kreditu u stranoj valuti proizlazi da čl.4.st.2. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da zahtjev prema kojem ugovorna odredba mora biti jasno i razumljivo sastavljena ne može biti ograničen samo na njezinu formalnu i gramatičku razumljivost, već konkretno korisnik kredita mora s jedne strane biti jasno obaviješten o činjenici da se sklapajući ugovor o kreditu u stranoj valuti izlaže tečajnom riziku koji će gospodarski teško moći snositi u slučaju pada vrijednost valute u kojoj ostvaruje svoj dohodak u odnosu na stranu valutu u kojoj je nominiran zajam.

U samoj odluci Vrhovnog suda RH posl.br.Revt-249/14-2 od 09.travnja 2015.g., između ostalog je navedeno da odredbe u ugovorima o kreditu koji su sklapani u spornom razdoblju između banaka kao trgovaca i korisnika kredita kao potrošača, a koje su se odnosile na ugovorenu kamatu i promjenjivu kamatnu stopu nisu bile razumljive, jer je formulacija ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi koja je postojala u ugovorima o kreditu koje su banke sklapale s potrošačima bila takva da su na temelju nje potrošači jedino znali kolika je visina kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu, ali ni približno nisu mogli ocijeniti zašto, kako te u kojem smjeru će se tijekom budućeg kreditnog razdoblja kretati kamatna stopa.

Konačno VSRH u svom Rješenju posl.br.Gos 1/2019-36 od 04.ožujka 2020.g. zauzeo stav: "...Dakle, trebali bi zaključiti i ponoviti: da je u prije navedenim presudama hrvatskih sudova pravomoćno utvrđeno da su nepoštene i ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu vezanog uz CHF o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli..."

14. Temeljem odredbe čl.502.c.ZPP-a i čl.118.ZPP-a, ovaj sud vezan je za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da je ništetna odredba tužene o promjenjivoj stopi redovne kamate. Radi navedenog, u ovom postupku tužena se ne može pozivati, niti je na sudu provoditi dokaze kojima u bitnom tužena predlaže utvrditi suprotno onom što je utvrđeno u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača. Time su svi prigovori tužene, a vezani uz način mijenjanja kamatnih stopa i nepostojanje pravnog interesa, neosnovani jer tužena zanemaruje odredbu čl.502.c.ZPP-a i pravomoćnu presudu kojom je odlučeno o povredama koje je činila tijekom zaključenja i ugovora koji je predmet ovog postupka. Uostalom, ako je tužena u potpunosti poštivala sve odredbe prava zaštite potrošača, kako je onda u postupku zaštite kolektivnih interesa utvrđena povreda prava potrošača? Obzirom na prethodno navedene stavove sudova, te na činjenicu da je ugovor o kreditu formalan pravni posao sukladno čl.1022.ZOO-a tužitelj kao prosječni građanin nije mogao shvatiti značenje ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi u odnosu na tečaj CHF u gospodarskom smislu, a opće je poznato da su se predmetni krediti reklamirali i nudili kao povoljniji od kredita vezano uz tečaj EUR-a, pa sve da je i postojala bilo kakva komunikacija i njen sadržaj u smislu usmenih pregovora, ona ne predstavlja bitnu činjenicu u odnosu na ništetnost ovog dijela ugovornih odredbi.

15. b) U konkretnom slučaju se ne radi o pretvaranju kredita s promjenjivom kamatnom stopom u kredit s fiksnom kamatnom stopom; Tužitelj u ovom postupku ne tvrdi, niti tužbenim zahtjevom traži da se ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi zamjene odredbama o fiksnoj kamatnoj stopi.

Za tužitelja nije sporno da su stranke u vrijeme zasnivanja ugovora očitovale volju da se na njihov odnos primjenjuje promjenjiva, a ne fiksna kamatna stopa.

Međutim, navodi tužene da bi se obračunom iznosa anuiteta predmetnog kredita primjenom početno ugovorene kamatne stope, predmetni ugovor pretvorio u ugovor s fiksnom kamatom nisu osnovani, jer obračun anuiteta uz primjenu početne kamatne stope, ne mijenja volju stranaka za ugovaranje promjenjive kamatne stope, već samo obračun visine anuiteta veže uz početnu kamatnu stopu, sve dok njena visina na zakonit način ne bude promijenjena.

Naime, ugovorom o kreditu ili općim uvjetima tužene, nisu jasno određeni provjerljivi parametri temeljem kojih se mijenjala visina kamatne stope, poradi čega je svaka jednostrana promjena visine kamatne stope od strane tužene bila nepoštena, a time i ništetna, što ima za posljedicu da anuitete treba obračunavati primjenom početne kamatne stope iz ugovora o kreditu koja je jasno i suglasno ugovorena između stranaka.

16. c) Tužitelj ima pravo na povrat onoga što je tužena primila s osnove ništetnih odredbi Ugovora o kreditu ;

Kako su ništetne odredbe Ugovora o kreditu u dijelu koji se odnosi na promjenjivost kamatne stope, bez obzira na to što tužitelj ne traži deklaratorno utvrđenje ove ništetnosti,

Tužitelj ima pravo na povrat onoga što je tužena primila s osnove ništetnih odredbi Ugovora, a sukladno čl.323.st.1.ZOO-a.

Naime, u konkretnom slučaju ništetnost je prethodno pitanje u odnosu na kondemnatorni tužbeni zahtjev tužitelja, te sud rješavajući o tužbenom zahtjevu kao prethodno pitanje ima pravo utvrditi ništetnost ovih ugovornih odredbi.

Tužena je temeljem ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivosti ugovorene kamatne stope po jednostranoj odluci banke neprikladno stekla određene mjesečne iznose obračunate kamate koje tužitelj potražuje temeljem čl.296. st.1. te čl.324.st.1. i 2. u svezi s člankom 323. ZOO-a.

Isto tako, čl.1111.st.1. ZOO-a je propisano kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

Obzirom na sve prethodno navedeno tužitelj ima pravo potraživati povrat preplaćenog utuženog iznosa i to u kunskoj protuvrijednosti CHF, jer je na taj način i podmirivao anuitete prema tuženoj (vraća se ono što se nezakonito primilo).

17. d) U konkretnom slučaju nije nastupila zastara potraživanja;

Prema odredbi čl.215.st.1.ZOO-a, zastara počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

Podnošenjem kolektivne tužbe Trgovačkom sudu u Zagrebu u sporu za zaštitu kolektivnih prava pod posl.br.P-1401/12 prekinut je tijek zastare, dok je pravomoćnim okončanjem spora pred Visokim trgovačkim sudom RH donošenjem presude pod posl.br.PŽ-7129/13 dana 13.lipnja 2014.g. zastara počela teći ispočetka, kada je tužitelj stekao pravo potraživati razliku više plaćenih kamata, te mu očito nije protekao opći zastarni rok od pet godina propisan čl.225.ZOO-a.

Naime, izmjenama i dopunama ZPP-a (NN broj 57/11) od 25.svibnja 2011.g. uvedena je nova glava 32. (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava), pa je čl.502.a. propisano tko na koji način može podnijeti tužbu radi zaštite kolektivnih interesa i

prava, a čl.502.c. je propisano da fizičke i pravne osobe se mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl.502.a.st.1. ovoga zakona, u kojem slučaju će sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

Presuda na koju se tužitelj poziva temeljem čl.502.a. je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br.P-1401/12. Bez stupanja na snagu izmjena ZPP-a koje omogućuju kolektivnu tužbu, pojedincu prije stupanja na snagu tih izmjena nije bio moguć pristup sudu na ovakav način radi utvrđenja ništetnosti određenih ugovornih odredbi onako kako je to sada regulirano izmjenama ZPP-a, odnosno novim pravnim mogućnostima zaštite kolektivnih interesa, pa time i zaštitom pojedinačnih interesa fizičkih osoba.

S obzirom na ovu činjenicu zastarni rok za naknadu iz osnova neosnovanog obogaćenja počinje upravo od pravomoćnosti gore navedene prvostupanjske presude u kolektivnoj tužbi.

Ističe se da je Županijski sud u Osijeku u svojoj presudi posl.br.GŽ-624/17 od 17. svibnja 2017.g. zauzeo stav da je podnošenjem kolektivne tužbe 04.travnja 2012.g. prekinuta zastara. Takav stav je zauzeo i Županijski sud u Puli u svojoj odluci posl.br. GŽ-1382/17 od 05.veljače 2018.g. i konačno, u presudi Vrhovnog suda RH posl.br.Rev-2245/17 od 20.ožujka 2018.g. zauzet je stav da se podnošenjem kolektivne tužbe prekida zastara.

Također, na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda RH od 30.siječnja 2020.g. zauzet je stav da „...zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323.stavak 1 ZOO/05. (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora...”

Osim toga, valja ukazati da je obveza restitucije u slučaju ništetnosti propisana odredbom članka 323.st.1.ZOO-a pa se obveza restitucije ne može promatrati odvojeno od ništetnosti (Županijski sud u Zadru GŽ-913/17-2 od 12.srpnja 2018.g.), slijedom čega u konkretnom slučaju nije, niti je mogla nastupiti zastara potraživanja.

18. Sudski vještak Marijan Jović u svom nalazu i mišljenju od 01. siječnja 2023. je naveo:

Dana 07.06.2023. tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti dijela Ugovora o kreditu koji se odnosi na odredbe o promjeni tečaja švicarskog franka od strane kreditora. Kredit pod brojem 98446/05 je ugovoren dana 15.12.2005. godine između tužitelja kao korisnika i Banke kao davatelja kredita na iznos od CHF=20.070,00 na rok otplate od 84 mjeseci. Iskorišten je u iznosu od CHF=20.070,00. Isplaćen je u kunama prema kupovnom tečaju kreditora na dan korištenja 1CHF=4,6757 Kn, dok je naplata mjesečnih anuiteta vršena po prodajnom tečaju kreditora na dan dospijeca/plaćanja. Početna je ugovorena promjenljiva kamatna stopa iznosila 6,99% postotnih poena godišnje, a početni anuitet 303,25 CHF plativo u kunama po prodajnom tečaju kreditora na dan dospijeca/plaćanja. Prvi anuitet je dospio 10.01.2006. godine. Banka je u tijeku otplate mijenjala kamatnu stopu zbog čega se mijenjao i iznos naplaćenog anuiteta. Kredit je u 2011 bio u moratoriju otplate glavnice, a otplaćen je u ugovorenom roku. Dokumentacija u spisu koja prileži tužbi je dostatna za točan izračun anuiteta koji su bili ugovoreni, kao i anuiteta koji su naknadno mijenjani. Zbog mijenjanja kamatne stope je došlo do povećanja mjesečnog anuiteta kojeg je tužitelj uredno plaćao. Tijekom cijelog razdoblja otplate su se anuiteti u kunskoj protuvrijednosti mijenjali i sukladno promjeni tečaja švicarskog franka.

Pojedini su anuiteti dijelom i manje naplaćeni zbog nižeg tečaja CHF/Kn od tečaja korištenog pri isplati kredita Povećanje iznosa anuiteta zbog promjene tečaja CHF/KN su prikazani u stupcu br. 6 (u Eur stupac 7), a dobiveni su razlikom umnoška naplaćenog anuiteta uz primjenu tečaja važećeg na dan plaćanja i umnoška naplaćenog anuiteta uz primjenu tečaja važećeg na dan korištenja kredita. Datumi od kojeg je tužitelj preplatio anuitete su po mišljenju vještaka datumi dospeljeća anuiteta čime se anulira obostrano zaračunata zatezna kamata. Tečaj po kojem sam obračunavao pojedinačne kunske protuvrijednosti na ime podmirenja anuiteta je primijenjeni tečaj važeći na dan dospeljeća/plaćanja kako je i ugovoreno u Ugovoru o kreditu. Vještvo je napravljeno sukladno Rješenju Općinskog suda u Splitu od 29. listopada 2024. godine, u predmetu koji se vodi pod brojem P-2713/2023. Prilikom izrade vještva izvršen je uvid u priloženu dokumentaciju u spisu. Na osnovi podataka i izvršenog obračuna mišljenja sam. Tužitelj (kao korisnik) i Tuženik (kao kreditor) su sklopili ugovor o kreditu broj 98446/05. Za plaćanje anuiteta je korišten prodajni tečaj kreditora važeći na dan dospeljeća ili u slučaju kašnjenja na dan plaćanja. Tužitelj je kao korisnik kredita zbog primjene valutne klauzule i mijenjanja tečaja CHF u odnosu na kunu u razdoblju cjelokupne otplate platio pojedinačne veće iznose anuiteta od anuiteta koji bi bili plaćeni da je tijekom cijelog razdoblja otplate primijenjen tečaj CHF u odnosu na kunu prema kojem je kredit isplaćen ukupnom iznosu 2.153,70 Eura primjenom fiksnog tečaja konverzije. Navedeni iznosi su kumulativ mjesečnih iznosa dospeljih sukladno otplatnoj dinamici kredita.

19. Sud u cijelosti poklanja vjeru nalazu i mišljenju sudskog vještaka Marijana Jovića čije vještvo je stručno i argumentirano i utemeljeno je na dokumentaciji koja je dostavljen u sudski spis. Sudski vještak u svom nalazu i mišljenju je utvrdi pretplatu, koju je platio tužitelj, s osnova promjenjive kamatne stope.

20. U svom iskazu tužitelj Ivan Maretić je naveo:

Mogu kazati, da sam ja odlučio zaključiti ugovor o kreditu i to upravo nenamjenski kredit i otišao sam u poslovnicu tuženika i tada mi je tada ponuđen kredit upravo u valuti CHF kao najpovoljniji, Mogu kazati da mi je ponuđen upravo ovaj kredit sto mi je službenik banke kazao da se radi o najpovoljnijem kreditu ja sam tražio da bude fiksna kamatna stopa ali su mi rekli da to ne može nego isključivo promjenjiva kamatna stopa. Mogu kazati da sam ja pitao bankarskog djelatnika da mi se da kreditu u Eurima na sto mi je djelatnik kazao da mi je najpovoljniji kreditu u valuti CHF da se radio stabilnoj valuti i da se tečaj neće mijenjati. Mene je dočekao Tipski Ugovor i nije se moglo pregovarati o pojedinim odredbama Ugovora, pa tako i valutnoj kazalu i mogu kazati da sam ja pročitao predmetni ugovor o kreditu prije potpisivanja, a pročitao mi ga je i javni bilježnik. Napominjem da je meni bankarski djelatnik kazao da je ovo najpovoljniji kredit te da uzmem upravo taj kreditu valuti CHF. Kredite je bio na rok otplate na 7 g na iznos od 20.070, 00 CFH, Kredit je u cijelost otplaćen. Mogu kazati da da za vrijeme otplate kredita, ja nisam imao u vlasništvu niti obrt niti trgovačko društvo a bio sam vojna osoba i otiskalo sa mu mirovinu.

21. Sud u cijelosti poklanja vjeru iskazu tužitelj Ivan Maretić u kojem iskazu je on naveo da mu je isključivo nuđen kredit u valuti CHF, da je pitao djelatnika banke da li može zaključiti ugovor u eurima ali mu je isključivo nuđen kreditu u valuti CHF. Također je naveo da se radilo o tipskom ugovoru, te da se nije moglo pregovarati o pojedinim odredbama ugovora, a tako i odredbi o valutnoj klauzuli.

22. Zbog svega iznesenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

23. Odluka o trošku temelju se na odredbi članak 154 st. 1 ZPP-a a isti troškovi se sastoje od: od sastava tužbe 100 bodova, sastava podneska od 3.10.2023. 100 bodova, pristupa na ročište od 29.10.2023. 100 bodova, sastava podneska od 18.02.2025. 100 bodova, pristupa na ročište od 17.03.2026. 100 bodova, pristupa na ročište od 16.06.2026. 100 bodova, odnosno ukupno 600,00 bodova, što uz vrijednost boda s paušalom od 2,00 eura daje iznos od 1.200,00 eura, koji iznos je uvećan na ime 25% pdv-a odnosno 300,00 eura, te troškovi vještačenja 300,00 eura te zbrajajući te iznose dolazi se do iznosa od 1.800,00 eura koji iznos je i naveden u izreci ove presude.

U Splitu, 21. srpnja 2026.

S U D A C
Dragan Ramljak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda za Županijski sud u 3 primjerka.

DNA:

1. punomoćniku tužitelja
2. punomoćniku tuženika
3. u spis

Broj zapisa: **9-3088b-00aae**

Kontrolni broj: **08fb7-8a83e-025bd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.